



Tytuł: Święty Walenty

Autor, warsztat: nieznany, małopolski

Czas powstania: II połowa XIX wieku

Technika, materiał: olej na płótnie

Wymiary (W x S): 63,5 cm x 44,0 cm

Obraz przedstawia św. Walentego. Wykonany w XIX w. w stylu ludowym przedstawia świętego w szatach kapłańskich, trzymającego księgę Ewangelii i palmę męczeństwa. U jego stóp leży uzdrawiany epileptyk. Na świętego sphywa światło z prawego górnego rogu obrazu. Podobny obraz znajduje się w parafii pw. św. Małgorzaty w Olchowcu koło Chetma.

Żywot tego świętego powstał z połączenia przeplatających się losów przynajmniej trzech męczenników o tym imieniu: św. Walentego z Rzymu, św. Walentego biskupa Terni oraz św. Walentego biskupa Recji. Prezentowana na obrazie scena uzdrowienia z epilepsji wiązana jest zwykle z dziejami św. Walentego z Terni. Legendarne uzdrowienia dokonywane przez świętego stały się podstawą jego kultu już w średniowieczu, gdy postać tę włączono w szeregi „Świętych Leczących” oraz „Świętych Patronów Anty-Epileptycznych”, a samą przypadłość padaczki określano nawet „chorobą św. Walentego”. Jego wizerunki z postacią epileptyka u stóp, powstawały już od V w. i zyskiwały popularność zwłaszcza na obszarze niemieckojęzycznym. Kult św. Walentego najszybciej upowszechnił się na terenach południowo-wschodniej Polski, gdzie został patronem Przemyśla i archidiecezji przemyskiej. Drugie oblicze św. Walentego związane jest z tradycją „miłosną”. Jako oficjalny patron zakochanych został ogłoszony w 1496 r. przez papieża Aleksandra VI. Św. Walenty to zarówno patron zakochanych jak i patron „Świętych Leczących”.